

السلام علیک یا ابا عبدالله الحسین

باز این چه شورش است که در خلق عالم است
باز این چه نوحه و چه غزوه چه ماتم است

یاد و نام حسین علیه السلام بر تارک همه زمانها و مکانها

امام حسین علیه السلام به جهان آمد تا در هر زمان و در هر مکان، آتشفشانی بر ضد ظلم و جور و استکبار و جریان طاغوتی، روشن کند و در هر محفلی یاد خدا و مکتب ناب پیامبران را در دلها شعله ور سازد، بنابراین حسین علیه السلام مربوط به قرن اول اسلام نیست بلکه مربوط به همه قرون است. بلکه بر فراز همه سالها، ماهها، هفته ها، روزها، ساعت ها، دقیقه ها و لحظه هاست چراکه او در هدفش ظاهر می شود و هدف او نفی همه معبودهای باطل و تثبیت معبود حق و خدای بی همتا و آئین پاک او است. نتیجه اینکه هرگز نباید او فراموش گردد و باید یاد او همواره احیاگر دین پاک محمدی و افشاگر و خاموش کننده شعله های فساد باشد.

در این راستا بازگو نمودن مصائب جانکاه و رنجهای غم بار و جگرسوز آن حضرت و یارانش در راه اسلام در ماجرای کربلا و کوفه و شام، یکی از برنامه های مذهبی است که احساسات پاک مسلمین را برای شورش و یورش بر بی عدالتی و مبارزه با هرگونه فساد برمی انگیزد و انسانها را به اهداف حسین و حسینیان نزدیک کرده و در مسیر پیکار با دشمنان بشر قرار می دهد و بر همین اساس در روایات اسلامی به بیان مصائب امام حسین و اهل بیت عصمت و طهارت و بازگو نمودن رنجها و فریادهای غم انگیز آنها توجه بسیار شده و پاداش فراوان برای آن قرار داده شده است.

امام صادق علیه السلام فرمودند: برای هر مصیبتی که بر آن صبر گردد و پوشیده شود پاداش است مگر گریه و اشک برای مصائب ما که بی صبری و آشکار نمودن آن پاداش دارد.

مکتب سیدالشهداء را این گریه ها و این سینه زنی ها و این دسته جات حفظ کرده است. در هر مکتبی تا پایش سینه زن نباشد، تا پایش گریه کن نباشد تا پایش سر و سینه زن نباشد حفظ نمی شود. این گریه ها زنده نگهداشته است مکتب سیدالشهداء را. مصیبت و گریه است که کشور را حفظ کرده است و ما تا ابد هم اگر گریه برای سیدالشهداء کنیم برای حضرت نفعی ندارد برای ما نفع دارد.

صحیفه نوح، ج ۸، ص ۶۸ تا ۷۲

سفارش حضرت امام نسبت به عزاداری جد غریبشان هم زبانی بوده و هم عملی چرا که هم دستور به اقامه عزاداری دارند و هم خود مجالس عزاداری برپا می کردند. حتی در زمانی که در پاریس به سر می بردند قبل از ورود به ایران سال ۵۷ در منزل خویش مجلس عزاداری برپا می کردند. گویا نظر مبارکشان این بود که در بلاد غیر اسلامی امام حسین گریه کن ندارد.

مقام معظم رهبری حضرت آیت الله خامنه ای می فرمایند :

امام خمینی رحمه الله علیه ذکر مصیبت را احیا کردند. فهماندند که این یک چیز زائد، قدیمی و منسوخ در جامعه ما نیست این یک چیز لازم است. خدا می داند در طول تاریخ هیچ حرکتی به شکوه و عظمت حرکت حسینی نیست. حسین بن علی در یک دنیای تاریک که هیچ کس با او نبود با یک عده افراد معدود حرکت کرد و انتظار این حادثه را داشت. شهادت خود را می دید. این حرکت آموزنده بود می خواست به همه دنیا بفهماند که وقتی شرایط اینطوری است که ظلم حکومت می کند و قرآن مهجور می ماند آن وقت هر کس که حسین را امام می داند بلکه هر کس پیغمبر را پیغمبر می داند باید قیام کند. بنابراین همان گونه که استدلالات منطقی و کوبنده می تواند همبستگی گوینده را با اهداف آن رهبران مکتب آشکار سازد، قطره اشک و عزاداری بر ابا عبدالله الحسین نیز می تواند اعلان جنگ عاطفی بر ضد دشمنان مکتب محسوب گردد.

«به پیغمبر سرور و سالار شهیدان حسین بن علی علیه السلام صلوات»

التماس دعا